

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «ІЛЬЧИШИН ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
CASE OF ILCHYSHYN AND OTHERS v. UKRAINE**

*(Заяви №№ 8802/07, 8729/07, 8739/07, 8991/07,
8996/07, 9447/07 та 10058/07)*

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

10 грудня 2009 року

ОСТАТОЧНЕ

10/03/2010

Текст рішення може зазнати редакційної правки.

У справі «Ільчишин та інші проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), Голова,

Рената Ягер (Renate Jaeger),

Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert),

Ізабель Берро-Лефевр (Isabelle Berro-Lefèvre),

Миряна Лазарова-Трайковська (Mirjana Lazarova Trajkovska),

Здравка Калайджиева (Zdravka Kalaydjieva), судді,

Михайло Буроменський (Mykhaylo Buromenskiy), суддя ad hoc,

та Клаудія Вестердік (Claudia Westerdiek), Секретар секції,

після обговорення за зачиненими дверима 17 листопада 2009 року,

виносить таке рішення, що було прийняте того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу порушено за сімома заявами (№№ 8802/07, 8729/07, 8739/07, 8991/07, 8996/07, 9447/07 та 10058/07), поданими проти України до Суду 7 лютого 2007 року сімома громадянами України: Галиною Михайлівною Ільчишин (далі — перша заявниця), Галиною Іллярівною Сосяк (далі — друга заявниця), Романом Ярославовичем Блищак (далі — третій заявник), Володимиром Васильовичем Бурим (далі — четвертий заявник), Наталією Василівною Шевченко (далі — п'ята заявниця), Світланою Богданівною Блищак (далі — шоста заявниця) та Ніною Петрівною Онищак (далі — сьома заявниця) (далі разом — заявники) відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).

2. Заявників представляв п. Андрій Соколов. Уряд України (далі — Уряд) представляв його Уповноважений — п. Ю. Зайцев.

3. 8 вересня 2008 року Голова п'ятої секції вирішив направити Уряду скарги заявників. Було також вирішено розглядати заяви по суті одночасно з питанням щодо їх прийнятності (пункт 3 статті 29).

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Всі заявники є громадянами України та проживають у Львівській області.

5. Рішенням від 20 травня 2004 року Дрогобицький міськрайонний суд Львівської області стягнув з Дрогобицького міського відділу освіти на користь четвертого заявника 774,33 грн.¹ заборгованості за виплатами, пов'язаними з трудовою діяльністю, та надбавками педагогічних працівників, які йому належали, відповідно до абзаців 8 та 10 частини 1 статті 57 Закону України «Про освіту», а також судові витрати.

6. Окремими рішеннями від 28 вересня 2004 року Дрогобицький міськрайонний суд Львівської області присудив першій заявниці 342,06 грн.², другій заявниці — 1053,05 грн.³, третьому заявнику — 976,95 грн.⁴, п'ятій заявниці — 1355,5 грн.⁵, шостій заявниці — 456,64

¹ Приблизно 125 євро

² Приблизно 54 євро.

³ Приблизно 166 євро.

⁴ Приблизно 154 євро.

грн.⁶ та сьомій заявниці — 543,5 грн.⁷ заборгованостей за виплатами та надбавками педагогічних працівників, аналогічними вищезазначеним.

7. Ці рішення набрали законної сили та підлягали виконанню. Частину заборгованостей за рішеннями було сплачено першій, п'ятій, шостій та сьомій заявникам, а також третьому та четвертому заявникам протягом 2006 року. Рішення були повністю виконані 2 жовтня 2008 року.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

8. Відповідне національне законодавство та практика викладені в рішеннях «Півень проти України» ((Piven v. Ukraine), № 56849/00, пп. 25–31, від 29 червня 2004 року), «Жовнер проти України» ((Zhovner v. Ukraine), № 56848/00, пп. 23–29, від 29 червня 2004 року) та «Скрипняк та інші проти України» (Skrypnyak and Others v. Ukraine), №№ 9177/05, 14241/05, 10596/06, 17346/06, 20912/06 та 34604/06, пп. 7–13, від 10 липня 2008 року).

ЩОДО ПРАВА

I. ОБ'ЄДНАННЯ ЗАЯВ

9. Суд вважає, що згідно з пунктом 1 статті 42 Регламенту заяви мають бути об'єднані з огляду на їх схожість щодо фактів і питань, які вони порушують.

II. СТВЕРДЖУВАНІ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ ТА СТАТТІ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

10. Заявники скаржилися на тривале невиконання рішень суду, винесених на їх користь. Вони скаржилися за пунктом 1 статті 6 Конвенції та статтею 1 Першого протоколу до неї, які у відповідних частинах передбачають наступне:

Пункт 1 статті 6 Конвенції

«Кожен має право на ... розгляд його справи упродовж розумного строку ... судом..., який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права».

A. Щодо прийнятності

11. Уряд стверджував, що відповідні рішення були повністю виконані, а тому заявники не можуть більше вважатися жертвами порушень пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до неї. Уряд надав копії заяв заявників, поданих до державної виконавчої служби, у яких вони стверджували, що не мають будь-яких подальших скарг щодо виконання.

12. Заявники підтримали свої скарги стосовно тривалого періоду, протягом якого рішення залишалися невиконаними.

13. Суд відхиляє попередні заперечення Уряду, оскільки виконання рішень не позбавляє заявників статусу жертви по відношенню до того періоду, протягом якого рішення залишалися

⁵ Приблизно 213 євро.

⁶ Приблизно 72 євро.

⁷ Приблизно 85 євро.

невиконаними (див. рішення у справі «Ромашов проти України» (Romashov v. Ukraine), № 67534/01, пп. 26–27, від 27 липня 2004 року).

14. Суд зазначає, що заяви заявників не є явно необґрунтованими у значенні пункту 3 статті 35 Конвенції, а також зазначає, що вони не є неприйнятними з будь-яких інших підстав. Отже, вони оголошуються прийнятними.

В. Щодо суті

15. Уряд стверджував, що не було порушення будь-яких положень Конвенції, оскільки державні органи вжили всіх необхідних заходів з метою виконання відповідних рішень та що рішення були повністю виконані.

16. Заявники не погодилися.

17. Суд зазначає, що рішення суду, винесене на користь четвертого заявника, залишалося невиконаним, хоч і частково, протягом чотирьох років та трьох місяців. Рішення суду, винесені на користь решти заявників, залишались невиконаними, хоч і частково, протягом трьох років та одинадцяти місяців.

18. Суд вже встановлював порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до неї у справах, подібних до цієї (див., наприклад, рішення у справах «Ромашов проти України» (Romashov v. Ukraine), п. 46, зазначене вище; «Пашук проти України» (Pashuk v. Ukraine), № 34103/05, пп. 24–25 та 28–29, від 12 червня 2008 року; та «Скрипняк та інші проти України» (Skrypnjak and Others v. Ukraine), пп. 23–24 та 27–28, зазначене вище). Уряд не виклав жодного факту чи аргументу, які могли б переконати Суд дійти іншого висновку у цій справі.

19. Відповідно мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до неї.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

20. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію».

А. Шкода

21. Заявники вимагали 10 000 євро відшкодування моральної шкоди.

22. Уряд заперечив ці вимоги.

23. Суд зазначає, що в результаті встановленого порушення заявники мали зазнати моральної шкоди. Здійснюючи оцінку на засадах справедливості, як цього вимагає стаття 41 Конвенції, Суд присуджує кожному заявнику по 600 (шістсот) євро відшкодування моральної шкоди.

В. Судові витрати

24. Кожен заявник вимагав 15 євро відшкодування судових витрат, понесених ними під час провадження у Суді, але кожен надав підтверджуючі документи лише на суму 5 євро.

25. Суд вважає за доцільне присудити кожному заявнику по 5 євро судових витрат.

С. Пеня

26. Суд вважає, що пеня у разі несвоечасної виплати має визначатися на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку плюс три відсоткові пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви.
2. *Відхиляє* попереднє заперечення Уряду та оголошує скарги заявників за пунктом 1 статті 6 Конвенції та статтею 1 Першого протоколу до неї прийнятними.
3. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.
4. *Постановляє*, що мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.
5. *Постановляє*, що:
 - а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна виплатити кожному заявнику по 600 (шістсот) євро відшкодування моральної шкоди та по 5 (п'ять) євро відшкодування судових витрат; ці суми мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з цих сум;
 - б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткових пункти.
6. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою і повідомлено письмово 10 грудня 2009 року відповідно до пунктів 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК
Секретар

Пеер ЛОРЕНЦЕН
Голова